

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

P7_TA(2014)0132

Ühtekuuluvuspoliitika

Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta resolutsioon, milles käsitletakse Euroopa Komisjoni seitsmendat ja kaheksandat eduaruannet ELi ühtekuuluvuspoliitika kohta ja 2013. aasta strateegilist aruannet programmide rakendamise kohta ajavahemikul 2007–2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 24. novembri 2011. aasta aruannet „Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev seitsmes eduaruanne“ (COM(2011)0776) ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti (SEC(2011)1372),
- võttes arvesse komisjoni 26. juuni 2013. aasta aruannet „Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev kaheksas eduaruanne. Kriisi piirkondlik ja linnamõõde“ (COM(2013)0463) ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti (SWD(2013)0232),
- võttes arvesse komisjoni 18. aprilli 2013. aasta aruannet „Ühtekuuluvuspoliitika: 2013. aasta strateegiline aruanne programmide rakendamise kohta ajavahemikul 2007–2013“ (COM(2013)0210) ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti (SWD(2013)0129),
- võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1083/2006 (COM(2011)0615),
- võttes arvesse oma 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja reaalmajandusse investeerimise kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika panuse kohta Lissaboni strateegia ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise ⁽³⁾,
- võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse erisätteid Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),
- võttes arvesse Regioonide Komitee neljandat järelevalvearuannet strateegia „Euroopa 2020“ kohta (Regioonide Komitee, oktoober 2013),
- võttes arvesse komisjoni regionaal- ja linnapolitiika peadirektoraadi ning tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse peadirektoraadi ühisdokumenti „ELi ühtekuuluvuspoliitika aitab kaasa Euroopa tööhõivele ja majanduskasvule“, juuli 2013,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi avaldatud uuringut „Ühtekuuluvuspoliitika pärast 2013. aastat: seadusandlike ettepanekute kriitiline hindamine“, juuni 2012,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsuse komisjoni arvamusi (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 113.

⁽²⁾ ELT C 371 E, 20.12.2011, lk 39.

⁽³⁾ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 120.

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

- A. arvestades, et empiirilised tõendid näitavad, et majandus-, finants- ja sotsiaalkriis on lähenemisprotsessi peatanud või selle isegi vastassuunda pööranud, süvendades seega piirkondadevahelisi erinevusi ja lõpetades pika ajavahemiku, mille jooksul piirkondlikud erinevused seoses SKPga elaniku kohta ja tööpuudus ELis pidevalt vähenesid, ning avaldades samas rängemat mõju liidu nõrgematele piirkondadele;
- B. arvestades, et nii liikmesriikidel kui ka ELil napib avaliku sektori vahendeid ja need on üha suurema surve all, samal ajal kui kriis ja sellele järgnev majanduslangus ning mitmete liikmesriikide võlakriis on sundinud liikmesriike lõpuks rakendama vajalikke ja tähtsaid struktuurireforme, et aidata kaasa majanduskasvule ja töökohtade loomisele, mille tagajärjeks on mõnikord struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kaasrahastamise kärpimine;
- C. arvestades, et eelarve konsolideerimise poliitika on suurendanud ühtekuuluvuspoliitika rolli ja tähtsust avaliku sektori investeeringute allikana eelkõige piirkondlikul tasandil, sest selle poliitikavaldkonna vahendid moodustavad rohkem kui poole kõigist avaliku sektori investeeringutest paljudes liikmesriikides ja piirkondades;
- D. arvestades, et kriis mõjutab negatiivselt kõiki Euroopa piirkondi ja linnu, mis suurendab ühtekuuluvuspoliitika rahastamise tähtsust ka ülemineku- ja arenenud piirkondades;
- E. arvestades, et strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide saavutamisse panustamisel on väga tugev piirkondlik mõõde, mida tuleks arvesse võtta ELi ühtekuuluvuspoliitika ja muu investeerimispoliitika valdkonna järgmise põlvkonna programmide ettevalmistamisel ja rakendamisel;
- F. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika põhirõhk on siiani olnud eesmärkide kindlaksmääramise ja järelevalve ning nende saavutamise hindamise asemel pigem vahendite ärakasutamisel, samal ajal kui järelevalve- ja hindamissüsteemid ei ole suutnud saavutada täielikult oma eesmärki täiustada erinevate eesmärkide kindlaksmääramist kohalike, piirkondlike ja piirkondadevaheliste omaduste, iseärasuste ja vajaduste alusel;
- G. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on jätkuvalt ELi avaliku rahastamise põhiallikas järgmises mitmeaastases finantsraamistikus 2014–2020, ja arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika uues raamistikus rõhutatakse peamiselt vajadust koondada piirkonna ja kohaliku tasandi investeeringud sellistesse olulistesse valdkondadesse nagu töökohtade loomine, VKEd, tööhõive (eriti noorte tööhõive), tööjõu liikuvus, koolitus ja haridus, teadusuuringud ja innovatsioon, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia, säästev transport ja pudelikaelade kaotamine, säästev energeetika, keskkond, avaliku sektori asutuste institutsionaalse võimekuse suurendamine ja tõhus avalik haldus, linnakeskkonna arendamine ja linnad;
- H. arvestades, et vajaduse tõttu saavutada rohkem väiksemate vahenditega on lisatud uude ühtekuuluvuspoliitika raamistikku (ühisätete määrus⁽¹⁾) arukas spetsialiseerumine, et piirkonnad läheneksid majandusarengule strateegiliselt ja vähem killustatult teadusuuringute ja innovatsiooni sihtotstarbelise toetamise kaudu;
- I. arvestades, et partnerlus ja mitmetasandiline juhtimine on horisontaalsed üldpõhimõtted, pidades silmas liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia rakendamist ühtekuuluvuspoliitika järgmises õigusraamistikus;
- J. arvestades, et 2007.–2013. aasta programmi ajal tehtud hindamistes ei käsitletud kogu hindamistsükli, sh tõhusust, tulemuslikkust ja mõju;
- K. arvestades, et vahendite kasutamise määr liikmesriikides on umbes 50 % ja perioodi viimasel aastal umbes 30 %;
- L. arvestades, et VKEdel on raskusi pangandussektorilt rahastamise saamisel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

Rakendamisega seotud üldised probleemid praegusel programmitöö perioodil

1. tunneb heameelt seitsmenda ja kaheksanda eduaruande ja 2013. aasta strateegilise aruande üle ning palub komisjonil, kes käivitab praegu perioodi 2007–2013 järelhindamist, ja liikmesriikidel tagada, et järelevalve ja hindamine põhineb usaldusväärsetel andmetel, selle käigus kontrollitakse tegevuse tulemuslikkust, tõhusust ja mõju ning järelhindamine lõpetatakse 2015. aasta lõpuks, nagu on sätestatud varasemas üldmääruses, et sellest saaks teha selged järeldused järgmise programmitöö perioodi rakendamiseks;
2. on seisukohal, et eelarve konsolideerimise poliitikast üksi ei piisa, et toetada majanduskasvu ning edendada kvaliteetseid ja püsivaid töökohti loovaid investeeringuid, vaid vaja on ka meetmeid, mis toetavad majandust ja ergutavad veel ebakindlat ja vaevumärgatavat edasiminekut majanduse elavdamiseks;
3. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada investeeringuid ettevõtlusesse, ettevõtluse alustamisse ja FIEna tegutsemisse, mille abil luuakse uusi töökohti eelkõige seetõttu, et VKEd ja mikroettevõtjad moodustavad üle kahe kolmandiku ELi erasektori töökohtadest; on seisukohal, et erilist tähelepanu tuleks pöörata piirkondlikule ja kohalikule tasandile; leiab lisaks, et investeeringud sotsiaalsesse ettevõtetesse ja sotsiaalsesse ettevõtlusesse pakuvad head lisavõimalust nende sotsiaalsete vajaduste täitmiseks, mida ei rahuldata avalike hüvede ja teenustega;
4. väljendab muret selle pärast, et majanduskriisi tõttu on strateegia „Euroopa 2020“ nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud avaliku sektori vahendid ebapiisavad eelkõige piirkondlikul tasandil; samuti peab murettekitavaks asjaolu, et suur hulk vähemarenenud liikmesriike ja piirkondi sõltuvad suurel määral ühtekuuluvuspoliitika vahenditest; on seisukohal, et enne mis tahes otsuste tegemist võimalike makromajanduslike sanktsioonide kohta tuleks hoolikalt arvesse võtta teatavate liikmesriikide arengu väga suurt sõltuvust ühtekuuluvusvahenditest;
5. on veendunud, et kuigi kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku raames ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud vahendid on kohapealsete vajadustega võrreldes suhteliselt väikesed, võivad need siiski saada majanduskasvu edendava poliitika tähtsateks hoobadeks ELi eelarve ja riikide eelarvete suurema tõhususe ja koostoime tagamisega;
6. on seisukohal, et tööhõive ja majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkidega ning vaatamata vajadusele keskenduda sektoritele, millel on pikaajaline töökohtade loomise ja innovatsioonipotentsiaal, on oluline võtta arvesse paljude vähem arenenud piirkondade suurt vajadust investeeringute järele infrastruktuuriprojektidesse sellistes põhisektorites nagu transport, telekommunikatsioon ja säästev energeetika;
7. on veendunud, et vaatamata tõenditele selle kohta, et kohalikud ja piirkondlikud ametivõimud osalevad partnerluslepingute ettevalmistamises, tuleb võtta edasisi meetmeid, et tugevdada ühtekuuluvuspoliitika, strateegia „Euroopa 2020“ ja Euroopa poolaasta juhtimissüsteemi territoriaalset mõõdet, tagades ühelt poolt eri juhtimistasandite tegeliku dialoogi ja omavahelise täiendatavuse ning teiselt poolt nendel tasandil kehtestatud prioriteetide kooskõla riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil kindlaksmääratud vajaduste ja iseärasustega; rõhutab sellega seoses, et oluline on tagada kohalike omavalitsusüksuste ja piirkondade osalemine riiklike strateegiate kehtestamises ning konkreetsete probleemide ja ülesannete kindlakstegemisel, hoidudes samas halduskoormuse suurendamisest;
8. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika on parim vahend, andmaks strateegiale „Euroopa 2020“ vajalikku territoriaalset mõõdet, mida on vaja, et tegelda väga oluliste majanduskasvu erinevustega liidus ja liikmesriikides ning tagada, et kasvupotentsiaal kasutatakse ära ka liidu äärepoolseimates ja kõige hõredamalt asustatud piirkondades, ning tegelda asjaoluga, et institutsioonide suutlikkuse erinevuste tõttu ei saa eri piirkonnad kehtestatud eesmärgi ühtemoodi võrdlusalusena kasutada;

Tähelepanu tööhõivele ja sotsiaalsele kaasatusele

9. väljendab erilist muret selle pärast, et kriisi tagajärjel on vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus, materiaalses puuduses, halvenenud keskkonna- ja kehvades elamistingimustes elava, väga madala tööhõivega ning tõrjutusest ja energiapuudusest ohustatud elanikkonna osakaal märkimisväärselt suurenenud enamasti ühtekuuluvuspiirkondades ja -linnades, eelkõige pealinnade ümbruses, mida näitajate põhjal loetakse arenenud piirkondadeks, ning samas puudutavad need probleemid eriti

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

naisi, üksikvanemaga perekondi, suurte, vähemalt nelja lapsega peresid, (eelkõige puudega perekonnaliikme) hooldajaid, marginaliseeritud elanikkonnarühma liikmeid või pensionieale lähenevaid vanemaalisi, kellele võrdsed võimalused on raskesti kättesaadavad;

10. on seisukohal, et nendele probleemidele, mis õõnestavad tugevalt piirkondadevahelist ühtekuuluvust ning võivad ohustada liidu konkurentsivõimet keskpikas ja pikas perspektiivis, tuleb leida kiiresti lahendus sellistele poliitikavaldkondadele keskendumisega, mis tagavad eeskätt noortele jätkusuutliku ja kvaliteetse tööhõive ning sotsiaalse kaasamise, suurendades sellega seose VKEdel rolli olulisust, vähendades killustatust ja soodustades töökohavahetust, keskendudes pikaajaliste töötute kutsealase ümberõppe programmidele, kasutades ära ametialast tegevust lõpetavate isikute kogemusi ning edendades nii naiste kui ka meeste ühesugust majanduslikku sõltumatust; peab samuti oluliseks edendada füüsilist juurdepääsetavust ning teabe- ja sidevahendite kättesaadavust, mille rakendamist tuleb hinnata usaldusväärsete, objektiivsete ja võrreldavate arvnäitajate alusel ja demograafilisi probleeme arvesse võttes;

11. rõhutab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) olulist rolli, et vähendada inimkapitali erinevusi piirkonniti ja aidata suurendada tööhõivemäära, sest see fond annab samal ajal koos Euroopa Regionaalarengu Fondiga (ERF) panuse osade liidu praeguste põhiprioriteetide täitmisesse, näiteks noorte tööhõive ja tööturu elavdamisse, jätkusuutliku majanduse ja majanduskasvu edendamisse, kooli poolelijättnute arvu vähendamisse ning võitlusesse vaesuse, diskrimineerimise ja sotsiaalse tõrjutusega; rõhutab seepärast, et vaja on usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rangemat kohaldamist eelkõige ESFi tegevuse tõhususe ja tulemuslikkuse osas, ning palub komisjonil põhjalikult analüüsida ESFi üldist ja tegelikku mõju töötuse määrale ja töökohtade loomisele;

12. tõdeb, et suur osa ESFi vahenditest jaotatakse eesmärgiga luua rohkem ja paremaid töökohti, toetada ebasoodsas olukorras olevate rühmade, sh puuetega inimeste loimimist ja kaasamist ning arendada kõigile kättesaadavat kaasavat ühiskonda; rõhutab siiski, et kriisi ajal tuleks rohkem tähelepanu pöörata ESFi eesmärgile võidelda tõhusalt kohaliku ja piirkondliku ebavõrdsuse ja sotsiaalse tõrjutusega, et võimaldada tööturule pääsemist kõige haavatavamatele rühmadele, eelkõige noortele, ja toetada naiste naasmist tööturule soolise segregatsiooni vähendamise abil;

13. märgib, et koolist väljalangenute suur arv mõnedes piirkondades ületab suuresti eesmärgipärast 10 protsenti ja et koolist väljalangenutele tuleb pakkuda nende vajadustele vastavaid haridus-, koolitus- või töövõimalusi; osutab sellega seoses, kui tähtis on noortegarantii koolist väljalangenutele; rõhutab, et koolist väljalangenute arvu vähendamiseks on oluline kaasav haridussüsteem, mis pakub võrdsed võimalusi kõigile noortele; rõhutab, et seetõttu tuleb leida lahendused kõnealuste madala kvalifikatsiooniga noorte tööturule integreerimiseks ning pakkuda takistusteta, kättesaadavat ja kvaliteetset kutseharidust ja koolitust töökohal, et aidata neil omandada kogemusi, sest puuduv kvalifikatsioon võib suurendada töötuseohtu, mis omakorda suurendab vaesuseohtu ning põhjustab paljusid sotsiaalseid probleeme, mis on seotud tõrjutuse, võõrandumise ja ebaõnnestumisega iseseisva elu loomisel; osutab asjaolule, et ESFi toetus on seega väga vajalik, et aidata noortel püsida koolis ning omandada tööks ja karjääriks vajalik vastav kvalifikatsioon ning et tagada parem juurdepääs kvaliteetsele haridusele eriprojektide abil, mis on mõeldud ebasoodsas olukorras olevatesse rühmadesse ja vähemustesse kuuluvatele lastele, puuetega isikud kaasa arvatud; kutsub liikmesriike üles julgustama asjakohase kutse- ja tööalase koolituse korraldamist neile, kellel sellest abi on;

14. rõhutab, et noorte tööhõive sõltub suuresti üldisest majanduslikust olukorrast ning seetõttu on väga oluline toetada, juhendada ja jälgida noori üleminekul koolist tööellu; on seisukohal, et komisjon võiks seetõttu viia mis tahes selle valdkonna tulevased poliitilised ettepanekud kooskõlla juhtalgatusega „Noorte liikuvus“ ja noortele pakutavate võimaluste algatusega;

15. rõhutab, et mõnedes piirkondades on tööhõivemäär endiselt alla 60 % ja mõnes piirkonnas on mahajäämus oma riiklikest eesmärkidest koguni 20–25 %, mis on eriti ebasoodne noortele, naistele, eakamatele, hooldajatele ja puuetega inimestele; rõhutab, et teatavatel kriisimeetmetel on olnud kahjulik mõju ühtekuuluvusele ja need on oluliselt suurendanud ebavõrdsust ELis; rõhutab, et kõrge riskiga rühmade tööhõive või neile töökohtade loomine nõuab sihipäraseid meetmeid töökohtade ja koolitusvõimaluste loomiseks ning töökohtade säilitamiseks; rõhutab, et teatud kõrvalistes omavalitsus-

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

süksustes elatakse juba mitmendat põlvkonda järjest tööpuuduses, mis ohustab eelkõige marginaliseeritud elanikkonnarühmi;

16. juhib tähelepanu asjaolule, et tööhõivemäär on tunduvalt madalam strateegias „Euroopa 2020“ seatud eesmärgist, mis on vähemalt 75 % 20–64-aastaste seas aastaks 2020; märgib, et kuna konkreetsed tööhõivemäära eesmärgid piirkondlikul tasandil puuduvad, siis on liikmesriigid seadnud eraldi riiklikud eesmärgid, mis enamikul juhtudel ei ole saavutatud, kuna rahandus- ja majanduskriisil on olnud suur asümmeetriline mõju piirkondlikele tööturgudele, valdavalt Lõuna-Euroopas, kus noorte tööpuudus märkimisväärselt kasvas;

17. on veendunud, et jätkusuutliku kasvu loomine ja ressursitõhususe suurendamine on raske ülesanne kõigi piirkondade jaoks; rõhutab sellega seoses vajadust poliitika järele, mille prioriteediks on vahendite eraldamine sellistele valdkondadele nagu haridus, pidevõpe, teadusuuringud, innovatsioon ja arendustegevus, energiatõhusus ja kohalik ettevõtlus ning uute finantsinstrumentide loomine igat liiki ettevõtetele ja eeskätt VKEdele;

18. tuletab meelde, et VKEd on suutelised looma uusi töökohti, ning nõuab, et liikmesriigid töötaksid välja poliitika VKEdele rahastamise kättesaadavamaks tegemiseks ja rahastamistingimuste parandamiseks; palub komisjonil teha koos liikmesriikidega tööd selle nimel, et muuta riigihankesüsteem läbipaistvamaks ja prognoositavamaks ning vähendada aega, mis kulub hanketeate avaldamisest ja lepingu sõlmimiseni, mis on eriti oluline VKEdele, kellel tuleb konkureerida kiiresti muutuvates tingimustes;

19. kutsub üles pöörama erilist tähelepanu kultuuri- ja loomesektorile, mis aitavad kaasa strateegia „Euroopa 2020“ ja eelkõige töökohtade loomise eesmärkide saavutamisele; rõhutab nende sektorite olulist panust piirkondade ja linnade arengusse; kutsub üles soodustama järjepidevalt naiste jätkuõpet nendes sektorites ja tagama, et omandatud oskused leiaksid tegelikku rakendust ning loodaks uusi töökohti;

Hindamise tulemused

20. tuletab meelde, et kuigi on olemas selged tõendid selle kohta, et ühtekuuluvuspoliitika rakendamist on kiirendatud ja et selle poliitikavaldkonna programmid on andnud märkimisväärse panuse paljudesse valdkondadesse, mis vajavad investeringuid majanduse moderniseerimiseks ja konkurentsivõime tõstmiseks (näiteks teadus- ja arendustegevus, VKEde toetamine, taasindustrialiseerimine, sotsiaalne kaasamine ning haridus ja koolitus), on osade liikmesriikide puhul oht, et nad ei rakenda oma programme enne käesoleva programmitöö perioodi lõppu; nõuab seoses sellega, et komisjon analüüsiks põhjalikult madala kasutusmäära põhjuseid, ja palub liikmesriikidel tagada kaasrahastamismäär vahendite rakendamise kiirendamiseks;

21. ergutab liikmesriike uurima võimalusi, kuidas luua sünergiat ühtekuuluvuspoliitika rahastamise ja muudest liidu rahastamisallikatest (üleeuroopaline transpordivõrk, üleeuroopaline energiavõrk, Euroopa ühendamise rahastu, Horisont 2020, ettevõtete konkurentsivõime ning VKEde programm COSME ja muud programmid) ning Euroopa Investeeringupanga ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangast saadava rahastamise vahel; nõuab tungival, et liikmesriigid kiirendaksid rakendamist ning lihtsustaksid ja hõlbustaksid juurdepääsu kasutada olevatele vahenditele, et ergutada VKEsid, kodanikuühiskonna organisatsioone, kohalikke omavalitsusi ja muid huvitatud abisaajaid neid kasutama;

Ülesanded seoses järelevalve ja hindamisega

22. mõistab, et hindamisel on poliitilises mõttevahetuses ja õppimises tähtis roll, kuid on mures selle pärast, et ehkki järelevalveandmete ja rakendamist käsitlevate andmete esitamine parandab seatud eesmärkide kvaliteeti, muudab edusammudest teatamise sageli ebaühtlane kvaliteet siiski keeruliseks tervikpildi saamise eesmärkide poole liikumisest piirkondlikul ja kohalikul tasandil; rõhutab, et samuti tuleks hinnata, millist koormust tekitab see abisaajatele, sealhulgas VKEdele, kohalikele ja piirkondlikele asutustele ja vabatahendustele, ning soovitada meetmete võtmist abisaajate tarbetu koormuse vähendamiseks; on seisukohal, et järelevalvega ei tohi tekitada lisakoormust;

23. on seisukohal, et eduaruanded ei anna täielikku ega täpset ülevaadet edusammudest, mida on tehtud ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel ja kehtestatud eesmärkide saavutamisel, mille põhjuseks on kas andmete kättesaamatus asjakohasel tasandil või ebaselge seos ühelt poolt olemasolevate statistiliste andmete ja teiselt poolt selle vahel, millisel määral on järelevalvet nõudvad ühtekuuluvuspoliitika eesmärgid saavutatud;

Kolmapäev, 26. veebruar 2014

24. palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada täiel määral ära kehtivas õigusraamistikus ette nähtud järelevalve- ja hindamisvahendid, et parandada aruandluse läbipaistvust ning programmitöö ja rakendamise kvaliteeti (suurem keskendumine tulemustele, ühiste väljundinäitajate kasutamine, programmipõhiste tulemusnäitajate valik ning selge tulemusraamistik);

25. on seisukohal, et ERFi ja Ühtekuuluvusfondi kaasrahastatud ühtekuuluvuspoliitika 2007.–2013. aasta programmide hindamistulemused näitavad liikmesriikide head üldist teadlikkust soolise võrdõiguslikkuse nõudest programmide koostamisel (70 %⁽¹⁾), kuid samas viitavad aruanded ka sellele, et soolist võrdõiguslikkust ei ole neis programmides probleemide või kvantifitseeritud eesmärkide selge kindlaksmääramise abil (vähem kui 8 %) sugugi tulemuslikult arvesse võetud; kutsub komisjoni täiustama veelgi liikmesriikide aruandlussüsteeme ning töötama välja ja võtma kasutusele näitajad, mille abil oleks võimalik hinnata ühtekuuluvuspoliitika raames antud toetuse tegelikku mõju soolise võrdõiguslikkuse alal tehtud edusammudele ja nende ulatusele;

26. nõuab, et komisjon kontrolliks, kas korraldusasutused kohaldavad abisaajate suhtes hilinevad maksete direktiivi ja võtavad asjakohaseid meetmeid makseviivituste vähendamiseks;

27. palub komisjoni siseauditi talitusel ja Euroopa Kontrollikojal teha Ühtekuuluvusfondile ja struktuurifondidele ning eelkõige ESFile rohkem tulemusauditeid;

o

o o

28. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikidele.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf